

در پی ارتحال تأثر آور مرحوم آیت الله محمد امامی کاشانی (ره) همچنان هجرانش غم انگیز و فقدانش تأثر آور است

خانواده ی محترم مرحوم آیت الله محمد امامی کاشانی (ره):

سلام علی بیت الاحزانتان

سلام علی چشم گریانتان

سلام علی قلب سوزانتان

سلام علی دین و ایمانتان

مُدْرَس به مَدْرَس نیامد چرا؟

بگوید یکی شرح این ماجرا

مُدْرَس! یکی گفت پرواز کرد

چو راهی بسوی آسمان باز کرد

یکی گفت راه شهیدان سپرد

به عشقی خدایی سر و جان سپرد

شنید ارجعی بال و پر باز کرد

به سوی خداوند پرواز کرد

ارْجِعِي إِلَى رَبِّكَ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي وَادْخُلِي جَنَّتِي

به همراهی خیل خیر العباد

به جنت مکان کرد آرام و شاد

امامی - محمد از این خاکدان

روان شد سوی منزل لا مکان

خدایت بیامرزد این نیک رآی

تویی بنده ی خاص و خوب خدای

تو در خدمت خلق بودی مدام

به مسجد به مَدْرَس به جا و مقام

الهی تو را آب کوثر دهند

ز دست علی جام برتر دهند

روانت خوش و خرم و شادمان

همیشه بمانی بهشتی مکان

هم او سینه اش خالی از کینه بود

دلش صاف و روشن چو آیینه بود

نیاززد کس را به دست و زبان

اگر چه زیان دید از این و آن

حذر کرد از عیش و نوش و هوس

به هر دادخواهی شد او دادرس

گواهی ده ای اختر تابناک

به شب زنده داری این مرد پاک

به دیوار تاریک شب تکیه کرد

خدایا خدایا کنان گریه کرد

تو اعلم تو افضل تو صاحب قلم

تو یک انقلابی، ثابت قدم

شنیدم من از افضل المومنین

تویی آیت الله در علم دین

خدایت بیامرزد ای نیک مرد

نباشد تو را جایگه خاک سرد

تو رفتی بجا ماند آثار تو

نوشتار و گفتار و کردار تو

تو در جمعه ها خطبه ها خوانده ای

که با خطبه هایت به جا مانده ای

هر آن کس که خوانده است خط امان

بسی نکته خوانده است زاخر زمان

ز مهدی سخن ها بسی گفته ای

سخن نیست دُر و گوهر سُفته ای

به خط امانت بسی بحث هاست

پژوهشگران را بسی درس هاست

نه قلبش تهی بود از یاد حق

نه راهش جدا بود از راه حق

بجز ذکر حق بر زبانت نبود

بجز فکر حق در روانت نبود

همه شب به ذکر نماز و دعا

همه روز یاری به خلق خدا

تو بودی به حق مهربانتر پدر

ندیدم نظیر تو جایی دگر

فصیحی بلیغی فقیهی اریب

خطیبی سخنور علیمی ادیب

تو عابد تو زاهد تو شب زنده دار

به گاه عمل مرد خدمت گزار

به طاغوتیان سخت پر خاشگر

به گمراه و بدکار بیدارگر

خداحافظ ای مرد علم و جهاد

خداحافظ ای صاحب اجتهاد

خداحافظ ای روح والا مقام

بر آن تربت پاک بادا سلام

ستون های دینند دانشوران

مبادا ستون ها ببیند زیان

امامی ستون بود اما شکست

ز ارکان دین دور بادا گسست

اگر در جهان نیک باشد عمل

گوارا شود مرگ همچون غسل

امامی عمل کرد شد کامکار

تو مرد عمل شو توئی رستگار

والسلام کاشان اکبر سہایی

تاریخ ۱۴۰۲/۱۲/۲۶